

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Agenda Dioecesis Paderbornensis Rituali Romano accommodata

Hermann Werner <Paderborn, Bischof>

Nevhsii, 1687

De exorcizandis obsessis à Dæmone.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36005

Benedictio ad quodcunquè comestibile.

V. Adjutorium nostrum in nomine domini.

R. Qui fecit cœlum & terram.

V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Benedic Domine creaturam istam N. ut sit remedium salutare generi humano : Et præsta per invocationem sancti nominis tui, ut quicumquè ex ea sumpserint, corporis sanitatem & animæ tutelam percipiant. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Dein aspergat aqua benedicta.

Benedictio Vini in festo S. Joannis Evangelistæ.

V. Adjutorium nostrum &c. R. Qui fecit &c.

V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Domine Jesu Christe, qui te vitem veram, & apostolos tuos palmites appellari, deq; omnibus te diligentibus vineam electam plantare voluisti, bene * dic hoc vinum, eiq; virtutem tuæ bene * dictionis infunde, ut quicumque ob honorem & memoriam dilectissimi discipuli tui Joannis, cujus hodiernâ festiuitate lætamur, ex eo sumpserint, vel biberint, morbis & venenis pestiferis effugatis optatam sanitatem, atque salutem corporis & animæ consequantur. Qui vivis &c.

Oremus.

Deus qui humano generi panem in cibum, & vinum in potum procreasti, ut panis corpus confortaret, & vinum cor hominis lætificaret : quicumquè beato Joanni discipulo tuo tantam gratiam contulisti, ut non solum ab hauustu veneni illæsus evaderet, sed etiam in tua virtute veneno prostratos à morte resuscitaret, præsta omnibus hoc vinum bibentibus, ut spiritualem cordis lætitiâ, & vitam æternam consequi mereantur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre, in unitate Spiritus sancti, Deus per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

Benedictio Dei omnipotentis pa * tris & Fi * lij, & Spiritus * sancti, descendat super hanc creaturam vini, ut sit omnibus ex ea sumentibus remedium contra periculum corporis & animæ, & præguftatio ad vitam æternam.

R. Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta.

Benedictiones peregrinorum ante & post reditum, sicut & olei simplicis : & illas, quæ Episcopos tantum concernunt, studio omisimus. Quod si potestatem quis habeat eas usurpandi, in Missali vel rituali Romano requirat.

D E

**EXORCIZANDIS OBSESSIS
A DÆMONIO.**

Sacerdos, seu quivis alius legitimus Ecclesiæ Minister, vexatos à dæmone exorcizaturus, eâ, quâ par est, pietate, prudentiâ, & vitæ integritate præditus sit : qui non suâ, sed divinâ fretus virtute,

virtute, ab omni rerum humanarum cupiditate alienus, tam pium opus ex charitate constanter & humiliter exequatur. Hunc præterea maturæ ætatis esse decet, & non solum officio, sed etiam morum gravitate reverendum.

Ut igitur suo munere rectè fungatur, cum alia multa sibi utilia documenta, quæ brevitatis gratia hoc loco prætermittuntur, ex probatis authoribus & ex usu nosse studeat; tum hæc pauca magis necessaria diligentèr observabit.

In primis, ne facile credat, aliquem à dæmonio obsessum esse; sed nota habeat ea signa, quibus obsessus dignoscitur ab ijs, qui, vel atrabile, vel morbo aliquo laborant. Signa autem obsessi dæmonis sunt, ignota lingua loqui pluribus verbis, vel loquentem intelligere; distantia & occulta patefacere; vires supra ætatis seu conditionis naturam ostendere; & id genus alia, quæ cum plurima concurrunt, majora sunt indicia.

Hæc autem ut magis cognoscat, post unum aut alterum exorcismum interroget obsessum, quid senserit in animo, vel in corpore, ut sciat etiam, ad quænam verba, diaboli magis conturbetur, ut ea deinceps magis inculcet ac repetat.

Advertat, quibus artibus ac deceptionibus utantur dæmones ad exorcistam decipiendum: solent enim ut plurimum fallaciter respondere, & difficilè se manifestare, ut exorcista diu defatigatus desistat, aut infirmus videatur non esse à dæmonio vexatus: aliquando postquam sunt manifesti, abscondunt se, & relinquunt corpus, quasi liberum ab omni molestia, ut infirmus putet se omnino liberatum: sed cessare non debet Exorcista, donec viderit signa liberationis.

Aliquando etiam dæmones ponunt, quæcunq; possunt, impedimenta, ne infirmus se subiciat exorcismis, vel conantur persuadere infirmitatem esse naturalem, interdum in medio exorcismi faciunt dormire infirmum, & ei visionem aliquam ostendunt, substrahendo se, ut infirmus liberatus esse videatur. Aliqui ostendunt factum maleficium, & à quibus sit factum, & modum ad illud dissipandum; sed caveat, ne ob hoc ad magos, sagas, vel alios, quam Ecclesiæ ministros confugiat, aut ulla superstitione, aut alio modo illicito utatur. Quandoq; diabolus infirmum quiescere, & Sacram Eucharistiam, quasi liberatum, suscipere permittit. Denique innumerabiles sunt artes & fraudes diaboli, ad decipiendum hominem, quibus, ne fallatur exorcista, cautus esse debet.

Quare memor, Dominum nostrum dixisse, genus esse dæmoniorum, quod non ejicitur, nisi oratione & jejunio; hæc duo potissimum remedia ad impetrandum divinum auxilium adhibebit, curetq; exemplo Sanctorum Patrum tum per se, tum per alios adhiberi.

In Ecclesiam, si commode fieri potest, vel in alium religiosum, & honestum locum, seorsum à multitudine perductus energumenus exorcizetur; sed si fuerit ægrotus, vel persona nobilis vel alia honesta, in domo privata exorcizari poterit.

Admoneatur obsessus, si mente & corpore valet, ut pro se oret Deum, ac jejunet, & Sacra confessione & communionem sæpius ad arbitrium Sacerdotis se communiat; & dum exorcizatur totum se colligat, & ad Deum convertat, ac firmâ fide salutem ab eo deposcat cum omni humilitate. Et cum vehementius vexatur, patienter sustineat, nihil diffidens de auxilio Dei. Habeat præ manibus, vel in conspectu Crucifixum. Reliquiæ quoq; Sanctorum, ubi haberi possunt, decenter ac tuto colligatæ & coopertæ, ad pectus vel ad caput obsessi reverenter admoveantur; sed caveatur, ne res Sacræ indignè tractentur, aut illis à dæmone ulla fiat injuria. Sanctissima vero Eucharistia supra caput obsessi, aut aliter ejus corpori non admoveatur, ob irreverentiæ periculum.

Exorcista non vagetur in multiloquio, aut supervacaneis, vel curiosis interrogationibus, præsertim de rebus futuris & occultis, ad suum munus non pertinentibus; sed jubeat immundum Spiritum tacere, & ad interrogata tantum respondere: neque ei credatur, si dæmon simularet se esse animam alicujus sancti, vel defuncti, vel angelum bonum.

Necessariæ verò interrogationes sunt, ut de numero, & nomine Spirituum obsidentium, de tempore, quo ingressi sunt, de causa, & alia hujusmodi.

Cæteras autem dæmonis nugas, risus & ineptias Exorcista cohibeat, aut contemnat: & circumstantes, qui pauci esse debent, admoneat, ne hæc curent, neque ipsi interrogent obsessum, sed potius humiliter & enixè Deum pro eo orent.

Exorcismos vero faciat & legat cum imperio, & autoritate, magnâ fide & humilitate, atq; fervore: & cum viderit Spiritum valde torqueri, magis ac instantius urgeat. Et quoties viderit
obsessum

obsessum in aliqua corporis parte commoveri, aut pungi, aut tumorem alicubi apparere, ibi faciat signum Crucis, & aqua benedicta aspergat, quam exorcizando in promptu habeat.

Observeret etiam, ad quæ verba dæmones magis contremiscant, & ea sæpius repetat; & quando pervenerit ad Comminationem, eam iterum, & sæpius proferat, semper pœnam augendo: ac si videat se proficere, in ipsa perseveret, per duas, tres, quatuor horas & amplius, pro ut poterit, donec victoriam consequatur. Caveat exorcista ne ullam medicinam obsesso suadeat, sed hanc curam medicis relinquat.

Mulierem exorcizans, semper secum habeat honestas personas, quæ obsessam teneant, dum exagitur à dæmonio, quæ quidem personæ sint patienti, si fieri potest, cognatione proximæ: atq; honestatis memor exorcista caveat, ne quid dicat, vel faciat, quod sibi aut alijs occasio possit esse prævæ cogitationis.

Dum exorcizat, utatur Sacræ scripturæ verbis potius, quam suis, aut alienis. Jubeatq; dæmonem dicere, an detineatur in illo corpore ob aliquam operam magicam, aut malefica signa, vel instrumenta: quæ si obsessus ore sumperit, evomat; vel si alibi extra corpus fuerint, ea revelet, & inventa comburantur. Moneatur etiam obsessus, ut tentationes suas omnes Exorcistæ patefaciat.

Si vero obsessus liberatus fuerit, moneatur, ut diligenter sibi caveat à peccatis, ne occasionem dæmoni præbeat, in ipsum revertendi, ne fiant novissima pejora prioribus.

Itaque Sacerdos sive alius Exorcista, ritè confessus, aut saltem corde peccata sua detestans, peracto, si commode fieri potest, sacrificio missæ, divinoq; auxilio piis precibus implorato, indutus superpelliceo, ac stola violacea, cujus extrema pars ad obsessi collum circumponatur, coram se habens obsessum ligatum, si fuerit periculum, eum, se & astantes communiat signo crucis, & aspergat aqua benedicta, & genibus flexis alijs respondentibus dicat Litanias omnium sanctorum, ut infra exceptis precibus post ultimum Kyrie eleyson dicat.

NE reminiscaris Domine delicta nostra vel parentum nostrorum, neque vindictam sumas de peccatis nostris. Pater noster &c. **V.** & ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos à malo.

Pf. 33.

Deus in nomine tuo salvum me fac: & in virtute tua judica me.

Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, & fortes quæsierunt animam meam: & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: & Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis: & in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi: & confitebor nomini tuo Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: & super inimicos meos despexit oculus meus.

Gloria patri, &c.

V. Salvum fac servum tuum.

R. Deus meus sperantem in te.

V. Esto ei Domine turris fortitudinis.

R. A facie inimici.

V. Nihil proficiat inimicus in eo.

R. Et filius iniquitatis non apponat noceri ei.

V. Mitte ei Domine auxilium de sancto.

R. Et de Sion tuere eum.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Do-

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

DEus, cui proprium est misereri semper & parcere, suscipe deprecationem nostram, ut hunc famulum tuum, N. quem delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat.

Domine sancte, Pater omnipotens, aterne Deus, Pater domini nostri Jesu Christi, qui illum refugum tyrannum & Apostatam gehennæ ignibus deputasti; quique unigenitum tuum in hunc mundum misisti, ut illum rugientem contereret; velociter attende, accelera, ut eripias hominem ad imaginem & similitudinem tuam creatum, à ruina, & dæmonio meridiano. Da domine terrorem tuum super bestiam, quæ exterminat vineam tuam. Da fiduciam servis tuis contra nequissimum draconem pugnare fortissimè, ne contemnat sperantes in te, & ne dicat, sicut in pharaone jam dixit, deum non novi, & Israël non dimitto. Urgeat illum dextera tua potens expellere à famulo tuo N. *✠ ne diutius præsumat captivum tenere, quem tu ad imaginem tuam facere dignatus es, & in filio tuo redemisti, qui tecum vivit & regnat &c. R. Amen.

Deinde præcipiat dæmoni in hunc modum.

PRæcipio tibi quicumq; es, Spiritus immunde, & omnibus sociis tuis hunc * dei famulum obsidentibus, ut per mysteria incarnationis, passionis, resurrectionis & ascensionis domini nostri Jesu Christi, per missionem Spiritus sancti, & per adventum ejusdem domini nostri Jesu Christi ad iudicium, dicas mihi nomen tuum, diem & horam exitus tui cum aliquo signo, & ut mihi dei ministro licet indigno prorsus in omnibus obedias, neque hanc creaturam dei vel circumstantes, aut eorum bona ullo modo ostendas.

Deinde legantur super obsessum hæc Evangelia, vel unum aut alterum.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Signat se & obsessum in fronte, ore & pectore.

IN principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum, hoc erat in principio apud deum. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Quod factum est, in ipso vita erat: & vita erat lux hominum: & lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt. Fuit homo missus, à Deo cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine: ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux: sed ut testimonium perhiberet de lumine; erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum: In mundo erat, & mundus per ipsum factus est: & mundus eum non cognovit. In propria venit, & sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri: his qui credunt in nomine ejus. Qui non ex sanguinibus, neq; ex voluntate carnis, neq; ex voluntate viri: sed ex Deo nati sunt. Et Verbum Caro factum est: & habitavit in nobis (& vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti à patre) plenum gratiæ & veritatis.

Lectio

Lectio Sancti Evangelij secundum Marcum. 16.

IN illo tempore, dixit Jesus discipulis suis: euntes in mundum univrsum, prædicate evangelium omni creaturæ. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint hæc sequentur. In nomine meo dæmonia ejicient: Linguis loquentur novis, serpentes tollent: & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit: super ægros manus imponent & benè habebunt.

Lectio S. Evangelij secundum Lucam. 10.

IN illo tempore: reversi sunt septuaginta duo discipuli cum gaudio dicentes ad JESUM. Domine, etiam dæmonia subjiciuntur nobis in nomine tuo. Et ait illis: videbam Satanam sicut fulgur de cælo cadentem. Ecce dedi vobis potestatem calcandi super serpentes & scorpiones, & super omnem virtutem inimici, & nihil vobis nocebit: Veruntamen in hoc nolite gaudere, quia spiritus vobis subjiciuntur: gaudete autem, quod nomina vestra scripta sunt in cælo.

Lectio S. Evangelij secundum Lucam. 11.

IN illo tempore: erat Jesus ejiciens dæmonium, & illud erat mutum, & cum eiecisset dæmonium, locutus est mutus, & admiratæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt: In Beelzebub principe dæmoniorum ejicit dæmonia & alii tentantes, signum de cælo quærabant ab eo. Ipse autem, ut vidit cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum in se divisum defolabitur, & domus supra domum cadet. Si autem & Sathanas in se ipsum divisus est, quomodo stabit regnum ejus? quia dicitis in Beelzebub me ejicere dæmonia. Si autem ego in Beelzebub ejicio dæmonia, filij vestri in quo ejiciunt? ideo ipsi judices vestri erunt. Porro si in digito dei ejicio dæmonia, profecto pervenit in vos regnum Dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quæ possidet: si autem fortior eo superveniens vicerit eum, universa arma ejus auferet, in quibus confidebat, & spolia ejus distribuet.

V. Domine exaudi orationem meam, **R.** Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

OMnipotens Domine, verbum Dei Patris, Christe Jesu Deus & Domine universæ creaturæ, qui sanctis Apostolis tuis dedisti potestatem calcandi super serpentes, & scorpiones: qui inter cætera mirabilium tuorum præcepta dignatus es dicere. dæmones effugate: cujus virtute motus tanquam fulgur de cælo Sathanas cecidit: tuum sanctum nomen cum timore suppliciter deprecor, ut indignissimo mihi servo tuo, data venia omnium delictorum meorum, constantem fidem & potestatem donare digneris, ut hunc crudelem dæmonem, brachij tui sancti munitus potentia, fidenter & securus aggrediar, per te Jesu Christe Domine Deus noster, qui venturus es judicare vivos & mortuos, & sæculum per ignem. **R.** Amen.

H

Dein

Dein muniens se & obsessum signo crucis, circumposita parte stolæ ad collum ejus, & dextera manu suâ capiti ejus impositâ constanter & magna cum fide dicat ea quæ sequuntur.

V. Ecce crucem Domini, fugite partes adversæ.

R. Vicit leo de tribu Juda, radix David.

V. Domine exaudi orat &c. **R.** Dominus vobiscum &c.

Oremus.

Deus & pater domini nostri Jesu Christi, invoco nomen sanctum tuum, & clementiam tuam supplex exposco, ut ad versus hunc & omnem immundum Spiritum, qui vexat hoc plasma tuum, mihi auxilium præstare digneris. Per Dominum nostrum **JESUM CHRISTUM** Filium &c. **R.** Amen.

Exorcismus.

Exorciro te, immundissime spiritus, omnis incurfio adversarij, omne phantasma, omnis legio, in nomine Domini nostri Jesu Christi ✠ eradicare, & effugare ab hoc plasmate Dei ✠ Ipse tibi imperat, qui mari, ventis & tempestatibus imperavit. Audi ergo & time Sathana, inimice fidei, hostis generis humani, mortis adductor, vitæ raptor, justitiæ declinator, malorum radix, fomes vitiorum, seductor hominum, proditor gentium, incitator invidiæ, causa discordiæ, excitator dolorum. Quid stas & resistis? cum scias Christum Dominum vires tuas perdere. Illum metue, qui in Isaac immolatus, in Joseph venundatus, in agno occisus, in homine crucifixus, deinde inferni triumphator fuit.

Sequentes cruces fiant in fronte obfessi.

Recede ergo in nomine Patris ✠ & Filij ✠ & Spiritus ✠ sancti, da locum Spiritui sancto, per hoc signum ✠ Crucis, **JESU** Christi, Domini nostri. Qui cum Patre & eodem Spiritu sancto, vivit & regnat Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Deus conditor & defensor generis humani, qui hominem ad imaginem tuam formasti: respice super hunc * famulum tuum **N.** qui dolis immundi Spiritus appetitur, quem vetus adversarius, antiquus hostis terræ, formidinis horrore circumvolat, & sensum mentis humanæ stupore defigit, terrore conturbat, & metu trepidi timoris exagitat. Repelle Domine virtutem, diaboli, fallacesq; ejus insidias amove, procul impius tentator aufugiat. Sit nominis tui signo ✠ in fronte famulus * tuus munitus, & in animo tutus & in corpore.

Tres sequentes cruces fiant in pectore obfessi.

Tu pectoris ✠ hujus interna custodias. Tu viscera ✠ regas. Tu ✠ cor confirmes. In anima adversatricis potestatis tentamenta evanescant. Da domine ad hanc invocationem sanctissimi nominis tui gratiam, ut qui huc usque errebat, territus aufugiat, & victus abscedat: tibiq; possit hic famulus

tuus

tuus * & corde firmatus & mente sincerus debitum præbere famulatum.
Per Dominum nostrum JESUM CHRISTUM &c. R. Amen

Exorcismus.

Adjuro te serpens antique, per judicem vivorum & mortuorum, per factorem tuum, per factorem mundi, per eum qui habet potestatem mittendi te in gehennam, ut ab * hoc famulo Dei N. qui ad ecclesiæ sinum recurrit, cum metu & exercitu furoris tui festinus discedas. Adjuro te iterum * in fronte, non mea infirmitate, sed virtute Spiritus sancti, ut ex eas ab * hoc famulo Dei N. quem omnipotens Deus ad imaginem suam fecit. Cede igitur, cede non mihi, sed ministro Christi. Illius enim te urget potestas, qui te cruce subjugavit. Illius brachium contremisce, qui devictis gemitibus inferni, animas ad lucem perduxit. Sit tibi terror corpus hominis * in pectore) sit tibi formido imago dei * in fronte) non resistas, nec moreris discedere ab homine isto, quoniam complacuit Christo in homine habitare. Et ne contemnendum putes, dum me peccatorem nimis esse cognoscis. Imperat tibi Deus. * Imperat tibi majestas Christi. * Imperat tibi Deus Pater. * Imperat tibi Deus Filius. * Imperat tibi Deus Spiritus * sanctus. Imperat tibi Sacramentum Crucis. * Imperat tibi fides sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, & cæterorum sanctorum. * Imperat tibi martyrum sanguis. * Imperat tibi continentia Confessorum. * Imperat tibi pia sanctorum & sanctarum omnium intercessio. * Imperat tibi Christianæ fidei mysteriorum virtus. * Exi ergo transgressor, exi seductor, plene omni dolo & fallacia, virtutis inimice, innocentum persecutor. Da locum dirissime, da locum impiissime, da locum Christo, in quo nihil invenisti de operibus tuis, qui te spoliavit, qui regnum tuum destruxit, qui te victum ligavit, & vasa tua diripuit, qui te projecit in tenebras exteriores, ubi tibi cum ministris tuis erit preparatus interitus. Sed quid truculente retineris? quid temerarie detrectas? Reus es omnipotenti Deo cujus statuta transgressus es. Reus es Filio ejus Jesu Christo domino nostro, quem tentare ausus es, & crucifigere præsumpsisti. Reus es humano generi, cui tuis persuasionibus moris venenum propinasti.

Adjuro ergo te, draco iniquissime in nomine agni * immaculati qui ambulavit super aspidem & basiliscum, qui conculcavit leonem & draconem, ut discedas ab hoc homine (* in fronte) discedas ab Ecclesia DEI (* super circumstantes) contremisce & effuge, invocato nomine domini illius, quem inferi tremunt, cui virtutes cælorum & potestates & dominationes subjectæ sunt: quem Cherubim & Seraphim indefessis vocibus laudant, dicentes, Sanctus Sanctus Sanctus dominus deus Sabaoth. Imperat tibi Verbum * Caro factum. Imperat tibi natus * ex virgine. Imperat tibi JESUS * Nazarenus, qui te, cum discipulos ejus contemneres, elisum atque prostratum exire præcepit ab homine; quo præsentem, cum te ab homine separasset, nec porcorum gregem ingredi præsumebas. Recede ergo nunc adjuratus in nomine * ejus ab homine, quem ipse plasmavit. Durum est

tibi, vel resistere. ✠ Durum est tibi contra stimulum calcitrare ✠ quia quanto tardius exis, tanto magis tibi supplicium crescit, quia non homines contemnis, sed illum, qui dominatur vivorum & mortuorum, qui venturus est iudicare vivos & mortuos, & sæculum per ignem. **R.** Amen.

V. domine exaudi orationem meam. **R.** & clamor &c.
dominus vobiscum. **R.** & cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus cœli, Deus terræ, Deus angelorum, Deus archangelorum, Deus Prophetarum, Deus apostolorum, Deus martyrum, Deus virginum, Deus qui potestatem habes donare vitam post mortem, requiem post laborem, quia non est alius deus præter te, nec esse poterit verus, nisi tu creator cœli & terræ, qui verus rex es, & cuius regni non erit finis: humiliter majestati gloriæ tuæ supplico, ut huñc famulum tuum de immundis spiritibus liberare digneris per Christum dominum nostrum. **R.** Amen.

Exorcismus.

Adjuro ergo te omnis immundissime Spiritus, omne phantasma, omnis incurio Sathanæ in nomine Jesu Christi ✠ Nazareni, qui post lavacrum Jordanis in desertum ductus est, & te in tuis sedibus vicit, ut quem ille de limo terræ ad honorem gloriæ suæ formavit, tu desinas impugnare: & in homine miserabili non humanam fragilitatem, sed imaginem omnipotentis Dei contremiskas. Cede ergo Deo ✠ qui te & malitiam tuam in Pharaone, & in exercitu ejus per Moysen servum suum in abyssum demersit. Cede Deo ✠ qui te per fidelissimum servum suum David de rege Saule spiritualibus canticis pulsus fugavit. Cede Deo ✠ qui te in Juda Iscariote proditore damnavit. Ille enim te divinis verberibus ✠ tangit, in cuius conspectu cum tuis legionibus tremens, & clamans dixisti: Quid nobis & tibi Jesu fili David altissimi? venisti huc ante tempus, torquere nos? ille te perpetuis flammis urget, qui in fine temporum dicturus est impijs. discedite a me maledicti in ignem æternum, qui præparatus est diabolo & angelis ejus; tibi enim impie, & angelis tuis, vermes erunt, qui nunquam morientur. Tibi & angelis tuis inextinguibile præparatur incendium, quia tu es princeps maledicti homicidij; tu auctor incæstus, tu sacrilegorum caput, tu actionum pessimarum magister, tu hæreticorum doctor, totius obscœnitatis inventor. Exi ergo ✠ impie, exi ✠ scelerate, exi cum omni fallacia tua, quia hominem templum suum esse voluit deus. Sed quid diutius moraris hic? Da honorem Deo Patri omnipotenti ✠ cui omne genua flectitur. Da locum domino Jesu Christo ✠ qui pro homine sanguinem suum sacratissimum fudit. Da locum Spiritui ✠ sancto, qui per beatum Apostolum tuum Petrum te manifestè stravit in Simone mago: qui fallaciam tuam in Anania & Saphira condemnavit, qui te in Herode rege, honorem Deo non dante percussit; qui te in mago Elima per Apostolum suum Paulum cæcitatæ caligine perdidit, & per eundem de pythonissa verbo imperans exire præcepit. Discede ergo nunc, ✠ discede seductor ✠ tibi eremus sedes est. Tibi habitatio serpens est: humiliare, & pro-

sternere.

sternere. Jam non est differendi tempus. Ecce enim dominator dominus proximat cito, & ignis ardebit ante ipsum, & præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos ejus. Si enim hominem fefelleris, deum non poteris irridere. Ille te ejicit, cujus oculis nihil occultum est. Ille te expellit, cujus virtuti universa subjecta sunt. Ille te excludit, qui tibi & angelis tuis præparavit æternam gehennam; de cujus ore exhibit gladius acutus, qui venturus est judicare vivos & mortuos, & sæculum per ignem. **R. Amen.**

Prædicta omnia quatenus opus fuerit, repeti possunt, donec obsessus sit omnino liberatus. Juvabit præterea plurimum, hæc quæ infra notantur, super obsessum devote dicere, sæpeque repetere Pater noster &c. Ave & credo &c.

Canticum B. Mariæ Virginis. LUC. I.

Magnificat anima mea Dominum.

Et exultavit Spiritus meus: in Deo salutari meo.

Qui respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes,

Quia fecit mihi magna qui potens est: & sanctum nomen ejus:

Et misericordia ejus a progenie in progenies: timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede: & exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis: & divites dimisit inanes.

Suscepit Israël puerum suum: recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad Patres nostros: Abraham & femini ejus in sæcula.

Gloria Patri &c.

Cantic.

Benedictus dominus deus Israël. Ut in breviario in laudibus dominicæ.

Quicumque vult salvus esse. In breviario dominica ad primam.

Psal. 90. Qui habitat in adjutorio altissimi, est Psalmus tertius in brev. ad completorium.

Psal. 67.

Exurgat deus & dissipentur inimici ejus: & fugiant qui oderunt eum à facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie dei.

Et justii epulentur, & exultent in conspectu dei: & delectentur in lætitia.

Cantate deo, Psalmum dicite homini ejus: iter facite ei, qui ascendit super occasum, dominus nomen illi.

Exultate in conspectu ejus: turbabuntur à facie ejus, patris orphanorum, & judicis viduarum.

deus in loco sancto suo: deus qui inhabitare facit unius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine: similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

deus cum egredereris in conspectu populi tui: cum pertransires in deserto.

Terra mota est, etenim coeli distillaverunt à facie dei Sinai: à facie dei Israël.

Pluvia

Pluviam voluntariam segregabis deus hæreditati tuæ, & infirmata est: tu verò perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi deus.

dominus dabit verbum evangelizantibus: virtute multa.

Rex virtutum dilecti, dilecti: & speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ de argentatæ: & posteriora dorsi ejus in pallore auri.

dum discernit cœlestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon: mons dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis: ut quid suspicamini montes coagulatos?

Mons in quo beneplacitum est deo habitare in eo: etenim dominus habitabit in finem.

Currus dei decem millibus multiplex, millia latantium: dominus in eis in Sinai in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem: accepisti dona in hominibus.

Etenim non credentes: in habitare dominum deum.

Benedictus dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi, & domini domini exitus mortis.

Veruntamen Deus confringet capita inimicorum suorum: verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit dominus ex Basan convertam: convertam in profundum maris.

Ut intingatur pes tuus in sanguine: lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos deus: ingressus Dei mei, regis mei, qui est in sancto.

Prævenierunt principes conjuncti psallentibus: in medio juvenularum tympanistiarum.

In Ecclesiis benedicite Deo domino: de fontibus Israel.

Ibi Benjamin adolescentulus: in mentis excessu.

Principes Juda duces eorum: principes Zabulon, principes Nephtali.

Manda deus virtuti tuæ: confirma hoc deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem: tibi offerent reges munera.

Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: ut excludant eos, qui probati sunt argento.

Dissipa gentes, quæ bella volunt, venient legati ex ægypto: æthiopia præveniet manus ejus deo.

Regna terræ cantate deo: psallite domino.

Psallite deo, qui ascendit super cœlum cœli: ad orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, date gloriam deo super Israël: magnificentia ejus, & virtus ejus in nubibus.

Mirabilis deus in sanctis suis, deus israel ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi suæ: Benedictus deus.

Gloria Patri &c.

Pfal. 69. Deus in adjutorium meum iutende **ut infra post litanias omnium sanctorum.** **Pfal. 53.** Deus in nomine tuo salvum me fac. & **Pfal. 117.** Confitemini Domino quoniam bonus. Ut in Brev. Dominica ad primam.

Psal. 34.

Judica domine nocentes me: expugna impugnantes me.
Apprehende arma & scutum: & exurge in adjutorium mihi.
Effunde frameam, & conclude adversus eos, qui persequuntur me: dic animæ meæ, salus tua ego sum.

Confundantur & revereantur: quærentes animam meam.

Avertantur retrorsum, & confundantur: cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante faciem venti: & angelus domini coarctans eos.

Fiat via illorum tenebræ & lubricum: & angelus domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: supervacue exprobraverunt animam meam.

Veniat illi laqueus quem ignorat, & captio quam abscondit, apprehendat eum: & in laqueum cadat in ipsum.

Omnia ossa mea dicent: Domine quis similis tibi?

Eripiens inopem de manu fortiorum ejus: egenum & pauperem à diripientibus eum.

Surgentes testes iniqui: quæ ignorabam, interrogabant me,

Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem animæ meæ.

Ego autem, dum mihi molesti essent: inducbam me cilicio.

Humiliabam in jejunio animam meam: & oratio mea in sinu meo convertetur.

Quasi proximum & quasi fratrem nostrum sic complacebam: quasi lugens & contristatus sic humiliabar.

Et adversum me lætati sunt & convenerunt: congregata sunt super me flagella & ignoravi.

Dissipati sunt, nec compuncti, tentaverunt me, subsannaverunt me, subnatione: frenduerunt super me dentibus suis.

Domine quando respicies? restitue animam meam à malignitate eorum, à leonibus uncam meam.

Confitebor tibi in ecclesia magna: in populo gravi laudabo te.

Non supergaudeant mihi, qui adversantur mihi iniquè: qui oderunt me gratis & annuunt oculis.

Quoniam mihi quidem pacificè loquebantur: & in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant.

Et dilataverunt super me os suū: dixerunt euge, euge, viderunt oculi nostri.

Vidisti domine, ne sileas: domine ne discedas à me.

Exurge & intende iudicio meo: Deus meus, & dominus meus in causam meam.

Judica me secundum justitiam tuam domine Deus meus: & non supergaudeant mihi.

Non

Non dicant in cordibus suis, euge, euge animæ nostræ: nec dicant, de voravimus eum.

Erubescant & reveantur simul: qui gratulantur malis meis.

Induantur confusione & reverentia: qui magna loquuntur super me.

Exultent & lætentur, qui volunt justitiam meam: & dicant semper magnificentetur dominus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditabitur justitiam tuam: tota die laudem tuam.

Gloria Patri &c.

Pfalm. 30.

IN te Domine speravi, non confundar in æternum: in justitia tua libera me. Inclina ad me aurem tuam: accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugij: ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea & refugium meum es tu: & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absonderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo Spiritum meum: redemisti me domine Deus veritatis.

Odisti omnes observantes vanitates: supervacuè.

Ego autem in domino speravi: exultabo, & lætabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam: salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spatioso pedes meos.

Miserere mei domine, quoniam tribulor: conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, & venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea: & anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea: & ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, & vicinis meis valde: & timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt à me oblivioni datus sum, tanquam mortuus à corde.

Factus sum tanquam vas perditum: quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo, dum convenirent simul adversum me: accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi domine: dixi Deus meus es tu, in manibus tuis fortes meæ.

Eripe me de manu, inimicorum meorum: & à persecutibus me.

Illustra faciem tuam supra servum tuum, salvum me fac in misericordia tua: domine non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impij, & deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa.

Quæ

Quæ loquuntur aduersus iustum iniquitatem : in superbia & in abusione.
 Quam magna multitudo dulcedinis tuæ domine : quam abscondisti ti-
 mentibus te.

Perfecisti eis, qui sperant in te : in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuæ : à conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo : à contradictione linguarum.

Benedictus dominus : quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in
 civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ : projectus sum à facie oculorum
 tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meæ : dum clamarem ad te.

Diligite dominum omnes sancti ejus : quoniam veritatem requirit do-
 minus, & retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, & confortetur cor vestrum : omnes, qui speratis in domino.
 Gloria Patri &c.

Psal. 21.

DEUS, deus meus respice in me, quare me dereliquisti : longè à salute
 mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, & non exaudies : & nocte, & non ad infi-
 pientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas : Laus Israël.

In te speraverunt Patres nostri : speraverunt, & liberaisti eos.

Ad te clamaverunt & salvi facti sunt : in te speraverunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo : opprobrium hominum & abjectio
 plebis.

Omnes videntes me deriserunt me : locuti sunt labijs & moverunt ca-
 put.

Speravit in domino, eripiat eum : saluum faciat eum, quoniam vult
 eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre : spes mea ab uberibus matris
 meæ, in te projectus sum ex utero.

De ventre matris meæ deus meus es tu : ne discefferis à me.

Quoniam tribulatio proxima est : quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi : tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum : sicut leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effusus sum : & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquefcens : in medio ventris
 mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis : &
 in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi : concilium malignantium
 obsedit me.

Foderunt manus meas, & pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsiverò consideraverunt, & inspexerunt me: diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem domine ne elongaveris auxilium tuum à me: ad defensionem meam conspice.

Erue à fræna Deus animam meam: & de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: & à cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis dominum, laudate eum: universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israël: quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam à me: & cum clamarem ad eum exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes & saturabuntur, & laudabunt dominum, qui requirunt eum, vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscantur, & convertentur ad dominum: universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus: universæ familiæ gentium.

Quoniam domini est regnum: & ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt, & adoraverunt omnes pingues terræ: in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: & semen meum serviet ipsi.

Annunciabitur domino generatio ventura: & annuntiabunt cœli justitiam ejus, populo, qui nascetur, quem fecit dominus.

Gloria Patri &c.

Psal. 3.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me: multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem domine susceptor meus es: gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad dominum clamavi: & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi & soporatus sum: & exurrexi quia dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: exurge domine, saluum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: & super populum tuum benedictio tua.

Psal. 3.

Psalm. 10.

IN domino confido, quomodo dicitis animæ meæ: transmigra in montem
sicut passer.

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in
pharetra: ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: justus autem quid fecit.

Dominus in templo sancto suo: dominus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: palpebræ ejus interrogant filios homi-
num.

Dominus interrogat justum & impium: qui autem diligit iniquitatem,
odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: ignis & sulphur, & Spiritus procellarum
pars calicis eorum.

Quoniam justus dominus & justitias dilexit: æquitatem vidit vultus ejus.

Gloria Patri &c.

Psalm. 12.

USQUE quo domine oblivisceris me in finem: usque quo avertis faciem
tuam a me.

Quamdiu ponam consilia in anima mea: dolorem in corde meo per diem.

Usque quo exaltabitur inimicus meus super me? respice, & exaudi me do-
mine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte: nequando di-
cat inimicus meus, prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: ego autem in misericordia
tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo, cantabo domino qui bona tribuit mi-
hi: & psallam nomini domini altissimi. Gloria Patri &c.

Oratio post liberationem.

ORamus te Domine Deus omnipotens, ut Spiritus iniquitatis amplius
non habeat potestatem in * hoc famulo tuo **N.** sed ut fugiat & non re-
vertatur. Ingrediat in * eum Domine te jubente, bonitas, & pax Domini
nostri Jesu Christi, per quem redempti sumus, & ab omni malo non timeas
quia dominus nobiscum est. Qui vivit & regnat cum DEO Patre, in unita-
te Spiritus sancti DEUS, per omnia sæcula sæculorum. **R.** Amen.

DE PROCESSIONIBUS.

Publicæ sacræq; Processiones seu supplicationes, quibus ex antiquissimo sanctorum Patrum
instituto Catholica Ecclesia vel ad excitandam fidelium pietatem, vel ad commemoranda Dei
beneficia, eiq; gratias agendas, vel ad divinum auxilium implorandum uti consuevit, qua par-
est, religione celebrari debent: continent enim magna & divina mysteria, & salutare Christianæ
pietatis fructus eas piè exequentes à Deo consequuntur; de quibus fideles præmonere, & eru-
dire, quo tempore magis opportunum fuerit, Parochorum officium est.